

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guida per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<http://books.google.com>

SATIRE

DE

11586, a. 1

1-3

G. Baronzi.

BUCURESCI

MPR NATIONALA, ANTREPRENOR C. N. RADULESCU

1867.

SATIRE

OF

THE

THE

THE

SATIRE

DE

G. Baronzi,

TRADUCERE DE

15

BUCURESCI

IMPR. NAȚIONALĂ, ANTREPRENOR C. N. RADULESCU

1867.

I.

ZODIA RACULUI

E l'aspettar del malo e mal peggiore
Tasso

Audeam o dinióră
Chě intr'astă lume mare
Se afla o țerişóră,
Țéră din acele rare,
Cu câmpii de grâne 'ntinse,
Holde, țarine mânóse,
Și cu mine neatinse
De metale prețiose...
S'am plecat têrêș ca racu,
Vream s'o vëdũ și eũ, ce dracu!

Mai ales ch  printre multe
 Ce adesea se vorbiră —
  i cui vrea să le asculte
 Mii de guri le repetir  —
 Se  icea ch 'n astă  er 
 Fericită, minunată,
 F mea n'a făcut se p r 
 Nici un om sărac vr'odată...

 i am  is atunci ca racu :
 Ai s'o v     i e , la dracu !

Unii chiar voie  s  cre  ,
  i credeau mul i, deochia ii !
 Ch  li s'a 'nt mplat s  v   
 Cum din cer ploua c rna ii,
 Cum cresce  m rg ritarii
 Dintre picături de rouă,
 Cum e eau milionarii
 Ca ciupercile când plouă...

 i e  m'am ro it ca racu ;
 Drept  spun ei, sa  mint ca dracu ?

 ac -m'ajuns la otare...
 Dr, ce v    e  ? D mne-ajută !

Vameșu mî sări 'n șpinare;
 Cel cu doê-deci la sută
 Începu să mă transpôrte;
 Un agent al frontierei
 Îmi cânta tot de paspôrte
 Dupe datinele terei...
 Vream s'o ieaû 'napoi ca racu;
 Țeră-e asta, or ce dracu!

Of! abia scăpai d'aicea,
 Un birjar cu trei mîrțoge
 Îmi dă volte, plicea! plicea!
 Îi lipseaû vro doê dôge;
 Dar în fine-aveam nevoie
 Să mî ieaû drumul înainte,
 Și cu voiă fără voiă,
 Ne-ajunserăm din cuvinte,
 S'o pornim încet ca racu,
 Pas la pas, luarar dracu!

Ale nopții umbre dese
 Vin s'acopere pămîntul;
 Trecu dioa, nu s'alese
 Drum d'o postă, batăl sântul!
 Când mi 'l étă chë deshamă,

Chê așa 'î sări moțocul,
 Sê mânem cu bună sémă
 Într'un han ca ardă'l focul !
 Mî-a venit s'o ieaû ca racu
 Dandêratele , ce dracu !

Nu mai spuiû ce nôpte-albastră
 Petrecuî în astă şură ;
 Vêntul urla prin feréstră ,
 Puricii mî intra pîn gură ;
 Ploua, chê 'ncepu sê plouă,
 Curgea apa pe părete !
 Mê sgîrcisem dreptû în două ;
 Eram plin ca un burete ;
 Înotam în riû ca racu...
 Han e asta, or ce dracu !

Ec'ă doua ãi birtaşul
 Aducêndu-mî contul , brava !
 Făcea tocmai gălbenaşul...
 Învêţai la sântul Sava
 Tablele lui Pitagora ,
 Timpu perdut, nendemânatic !
 Chêcî pe toţi îi trage fora
 Ast model de matematic

Care calculă ca racu
 Și te scóte quit ca dracu!

Optă cu una face nouă
 Și cu una face dece;
 Ține dar la mână două
 Și în loc de zero trece
 Cifra care 'i plesnesce,
 Numai dóră să 'i ajungă
 Până când te potrivește
 Și ți iea galbenul din pungă.
 M'am tras înapoi ca racu,
 Asta a 'ntrecut pe dracu!

Nici o regulă saū lege,
 Nici un fel de îngrijire;
 Mică și mare, nu s'alege,
 Toți, nepăsători din fire,
 Pot să lase pe or cine
 Să 'l sugrume, să 'l despóia,
 Să 'l deprade cum 'i vine,
 Ca un lup p'o biată oia...
 Mi a venit să fugă ca racu
 Înapoi, să 'i las' la dracu!

Am plecat. Ce drum ! ce cale !
 Un noroiu clisos, o tină !
 Urcam délul dintr'o vale ;
 Pên'aci plesni o șină,
 Mai incolo doë rôte ;
 Și ploua și bătea vântul ;
 Intrau caii pêně 'n côte ,
 Par'chě desfundau pămêntul !
 Bălăceam în rîu ca racu ;
 Drum e asta, or ce dracu !

Dar cu vai cu chin în fine
 Êcă-mě în capitală,
 Dup'o lună și mai bine
 De când stéoa mea fatală
 Mî a 'nsuflat idea asta.
 Am cređut ch' ajuns aicea,
 Relele-mî vor dice basta !
 Astă-đi m'a bătut fericea ;
 Pên'acum mergeam ca racu,
 Dar acum destul, la dracu !

Ce stai de vorbești, băete !
 Mai ai încă mult de furcă
 Pêně când te or da pe bete

Ceî ce căile ne 'ncurcă !
 N'aş mai dice vorbă mare,
 Dar ţineţi-mă de spate,
 Chă mă vântur p'o cărare
 Care nu mă dă drum în sate.
 Am ajuns să merg ca racu
 Ni spre cornea, ni spre dracu!

Fia vorba între mine
 Şi 'ntre cei ce mă ascultă;
 Dar ce vedă nu mă cântă-a bine,
 Şi nu trebui carte multă
 Nici filosofă mare
 Pentru cela ce voiesce
 În acéstă 'mprejurare
 Să cunóscă românesce,
 Chă umblăm de dos ca racu
 Încotro ne cântă dracu.

Nu e credit, nu-e dreptate,
 Nu e ban în vistieriă;
 Cu minciuni şi vorbe late
 Nu scăpăm de sărăciă.
 N'avem strade nici şosele;
 Érna gîrlele ne 'necă;

De atâtea struncinele
 Ne-am făcut curea de tătă;
 Tóte merg pe dos ca racu
 Unde códa și vără dracu!

Nu poți sci de ce partidă
 Ții sau trebue a ține;
 Țiaristica te sfidă
 Chiar când cređi a face bine.
 Să fii om cu omeniă,
 Să te bucuri de bun nume,
 Nu vrea niminî să te sciă,
 Chiar cu ȓile pei din lume;
 Ch'a lor zodiă e racu;
 Nu 'nțelegeți voi? ce dracu!

Domnea Camera o dată,
 Prin partidele — amândouă;
 Dup'un an, batăi s'îi bată!
 Le făcură trei din două.
 Estim, nu sciu cum făcură,
 Și le-aduseră la patru.
 Nu mî ȓiceți să tac din gură,
 Chê d'oiu spune cincî nu latru.

Vă probesă ș'aci chě racu
Jócă cum 'i cãntă dracu.

Să vedem și mai la vale.
Mai în săptămâna-alaltă,
Spun chě se pune la cale
Óre-care curte 'naltă
S'o preumbe prin Moldova,
Pentru témă de ruptură,
Cum odată Casanova
Preumbla ... Dar tac din gură;
Cine strică dacă racu
E mai negru de cât dracu!

Vreți să știți ce fel de sórtă
Au la noi funcționarii?
Îi transpórtă chiar cum pórtă
Vênătorii pe ogarii.
De la Ana la Caiafa
Urcă scări să céră-o pâine;
D'umilirii le crapă céfa,
Dar îi mint cu ađi cu mâine,
Nu roșescú nici chiar ca racu;
E dreptate, or ce dracu?

În dél la Mitropoliă
 Se tratésă despre șarte,
 Despre legi... și cine scie
 Dacă mulți din ei sciu carte.
 N'auđi de cât florî de frase,
 Dispute, discursuri, certe,
 Spiciuri lungi și vorbe grase.
 Ș'apoî, Domnul se mă erte!
 Să nu ăicū chě jôcă racu
 După cum 'î cântă dracu?

Ba să ăici! dar care limbă
 Póte spune-a premenélă
 De guverne ce se schimbă
 Când de tot, când prin cârpélă,
 De n'apuci să servi cu unul
 Și veđi altu chě 'î ieă locul,
 Ca să aibă și nebunul
 Dreptū să și scuture cojocul!
 Chěci, în zodia sa racu
 Ear s'a constelat cu dracu!

Dar v'am spus cam despre tóte,
 Însă nu v'am spus, imî pare,
 De și nu vream să spuiū póte

Ce e mult mai de mirare,
 Chê d'ei vrea să fi cu Roșii;
 Te usuci ca flórea nalbi,
 Șotărit chē ți perđi galoșii;
 Dac'ai vrea să ții cu Albi;
 Chēcî adesea chiar și racu
 Nu 'nțelege nici pe dracu!

Corbi la corbi își scot dar ochii;
 Lup pe lupi mi ți 'i mănâncă;
 Fochile vênésă fochii;
 Fundul mării stă pe stâncă;
 Apele cursu și precurmă;
 Nu mai e ce-a fost odată;
 Retăcirea cea din urmă
 P'al lor stég e afișată ...

Când vedeți chē jócă racu,
 Vē 'ndoiți chē 'i cântă dracu?

Téra e amenințată
 De cabalele streine;
 Geme 'n sine-abandonată
 Intrigelor intestine,
 Crise peste crise-o sapă,
 Fii ei ó la's a plânge

Și veninul ce 'i adapă
 E tributul lor de sânge!
 Tóte merg cum merge racu;
 Asta e progres, ce dracu!

Cine n'o vrea să nu credă,
 Póte chiar cuvânt să aibă;
 Însă cerce 'ntěiũ să vedă
 Cum își vără códa naiba
 Unde nici chě 'i ferbe óla;
 Chēcĩ aici, bărbați, neveste,
 Și aũ făcut cu toțiĩ scóla
 În sabatele funeste
 Într'un timp când domnul racu
 Dănțuia de brău cu dracu!

Perea lumea, vorba aia!
 Dar ei nu și perdeau sãrita,
 O făceau taman că óia
 Care móre da 'nvêrtita,
 Par'chě da printr'înșĩi strechea,
 De nu 'i mai ținea pãměntul;
 Nu le asuda urechia,
 Chiar sě și fi vėđut morměntul;

Chëci sê 'ntemeiau pe racu,
Sê 'i întórcă ear la dracu !

Aş mai spune ş'aş mai spune
Pêně mâine miî şi sute,
Dar mă tem chě n'or fi bune,
Póte chiar şi necredute.
Dar odată, mâine póte,
Îi voiû da prin tûrbăcélă
Şi pe câte le sciû tóte
Sê scoţû érá la ivélă;
Chēcî eû nu sînt cum e racu
Sê roşescû când vëdû pe dracu !

L'astea-o ţéră sê s'ascepte
Daca nu î tocmélă bună;
Şi tocmelele nu's drepte
Când se fac lătrând la lună.
A plecat cămila 'n piaţă
Sê şi iea córne d'o perechiă,
Dar a trebuit s'o paţă,
Chě s'a întors făr'de urechiă.
Am dar sê mî petrecû cu racu
Ca sê facû sê rîdă dracu,

OMENII NOUI

"Ορα, μὴ τὴν ὑπέραν ἀφ᾽ εἰς, τὸν πόδα διώκεις

Nu mă 'ntrebați chë nu vë spui
Daca mă mir de ce vedui
Nu mai din ochi 'i am mësuras
P'acești faimoși bărbați de stat,
P'acești farsori, pitici, pigmei
Ce 'i am cređut de corifei.
Nu vë speriați d'acești eroi,
Ei sunt făcuți tot ca și noi
Cu doë mâini, cu doë nări,
Întortochiați pe doë scări:
Când unul sus, când altul jos,
Aci merg drept, aci pe dos.
Sunt mănusari, sunt păpușari,
Nu vedă nimic făr' ochelari.
Mânincă, béu, dorm ca și noi,
Dar se trezesc! braci ómeni noui!
Nu sunt nici mari, nu sunt nici mici.

Nu sunt boeri, nu sunt moji-ci,
Nu sunt nici proști, nici învățați,
Nu sunt nici sâni nici necurați,
Nici liberali, nici pré ciocol,
Dar, cum am dis, sunt ómeni noui.

PARTEA LEULUI

Cine 'mparte partea-și face sau partea-și
o împarte.

Presupuneți o 'ntîmplare
Când un tată-a reposat
Și chē 'i a ramas o stare
Pentru care-ar fi lăsat
Pe un Stan ș'un Bran tutori
Pentru fii lui minori.
Vine-odată pubertatea
Și copii cei minori
Se mărescū ș'ajung etatea
Legitimă de majori.
Și atunci acei tutori
După lege sunt datori
Să predé neamănat
Starea ce-au administrat.

Ear când o restituescu
 Cam așa le-o împărțescu:
 Una mie, una ție,
 Una mie, ear o mie
 Să remâiă tot la noi
 Pentru buna îngrijire
 Ce-am avut'o pentru voi.

Un bancher se împrumută,
 Tótă viața stringe bani;
 El plătesce opt la sută,
 Face stare 'n câți-va ani
 Din al speculei profit,
 Ênsă ese tot falit.
 Dar falitului ce 'i pasă,
 Chăci el sacul și a legat;
 Creditorii vin la masă,
 Și bilanțul a 'ncheat
 Câte cât de creditor
 Spre despăgubirea lor.
 Cel ce-a dat trei-deci de lei
 Mulțumescă-se cu trei,
 Chăci bancherii când plătescu
 Tot d'aun'asa vrăjescu:

Una mie, una ție,
 Una mie, ear o mie
 Să se împartă între noi
 Pentru buna-economie
 Ce-am făcut'o pentru voi.

Cel ce are-o judecată
 Pe la curți saū tribunal
 'I se 'ntâmplă câte-odată
 Să se afle 'ntr'un dedal;
 Dar atunci, ce face el
 Ca să scape curăţel?
 Écă lécul, e pe faţă,
 Vorbe multe nu încap,
 Cine vrea să aibă viaţă
 Trebuie să aibă cap.
 Dar să aibă cap desceptū,
 Să pricépă 'n cugetū dreptū
 Ché dreptatea de mulţi ani
 Se cam vinde şi pe banī,
 Chēcī se 'ntîmplă-a se găsi
 Şi d'acei ce ți spun farsī:
 Una mie, una ție,
 Una mie şi c'o mie
 Trécă de la dumneata

Pentru c'aplicarăm deciul
 Ce te face-a câştiga.
 Se întâmplă adese érá,
 Mulţi chemaţi, puşini aleşi,
 Cei ce-au guvernat o ţeră
 Când cu ghetre, când cu meşi,
 Când cu tombatera 'n cap,
 Când cu ciocul ca de ţap,
 Pentru chě făr' osebire
 De cocardă saŭ caftan,
 Câţi au fost mişei din fire
 Toţi au fert într'un casan :
 Şi când au administrat
 Vistieria unui stat,
 Nu le-au trebuit mulţi ani
 Să o lase fără banî,
 C'au făcut ca domnii lei
 Împărţindu'i între ei :
 Una mie , una ţie,
 Una mie şi c'o mie
 Recompensă pentru noi,
 Chěci administrarea nóstră
 V'a lăsat sěraci şi goi.

Dumnezeu să ne ferască
 Să nu viă un moment
 S'o pățim mitocănescă
 De l'acel resimțiment
 Care face p'un popor
 Să s'armese c'un topor ;
 Și atunci, vai de lume !
 Să n'ajungem c'un cuvânt
 Să schimbăm și port și nume ,
 Să ne ascundem sub pământ,
 Când , ferască Dumnezeu !
 Am vedé , cum bănuiau eu ,
 Asti desculți înverșunați
 Cu ciomege înarmați ,
 Și să 'ncépă-a ne croi
 Și spinarea-a ne 'ndoi:
 Na și mie , na și ție !
 Na și voă și la toți !
 C'alt-fel nu mai e putință
 Să scăpăm d'atâția hoți !

5

PLANGEREA

UNUI FUNCTIONAR SCOS

ADRESATĂ D-LOR MINISTRI LA 186...

Think and die.
Sachespere.

Stricu eu, așa, veți bine, de ce să fiu ușor
Să nu profit ca alții d'al epocii favor !
Aveam ocasiunea să mi fac o stare mică,
Ba încă stare bună, nu numai stăricică,
Și să trăesc acuma picior peste picior,
Și eu fecior de oameni, ear nu să mi se dică
Chă mă recunósceți dreptul.. și chă com-
pătimiți...
Dar nu aveți ce face, de cât să mă căiți.

Și n'aș fi fost eu singur, să fiți încredințați,
 Chăci chiar de la copiii și pînă la 'mpărați,
 Cam tutulor, ce'i dreptul, le place să abuze :
 Abusă de putere, de timp și chiar de buse,
 Ca nu cum-va s'ajungă să fiă abusați.
 Dar ce 'nțeleg'acuma făcendu-mi aste scuse,
 Dac'am rămas pe drumuri, cum foarte bine știți!
 De cât ch'am mîngîierea vîdînd chă mă căiți.

De unde scie omul ce'i este scris de sus,
 C'aș fi proscris pe minus ca să proclam pe plus.
 Dar mintea vine-atuncia când n'ai cu ea ce face,
 S'acuma pot pré bine să urlu 'n bună pace,
 Când stéoa sórtei mele a sters'o spre apus.
 Ce s'a făcut odată nu póte-a se desface ;
 Imi pare rău din suflet, dar nu vă îngrijiți,
 Chăci mă consol adesea vîdînd chă mă căiți.

Dar cine-ar fi cređut'o ! abia eu pot s'o cređu.
 Pe buna mea dreptate să sufer și să vîđu,
 Pe cei mai de aprópe ai mei să mă gonéscă,
 O inimă de frate așa să se recéscă !
 Da, fără îndoélă imi pare chă viseđu,
 S'asceptu să viă đioa, lumina să lucéscă,

Să vădu realitatea, să vădu chě voi glumiți.
Când alt nimic nu faceți de cât să mă căiți.

In-fine ce-a fost verde acuma s'a uscat,
Cu voi, o știu pré bine, chě nu mai fac eu sat;
Am vrut să fiu cu crucea... vedeți ce cap la
mine!

Pe cruce și dete viața, încunurat cu spine,
Al Domnului din ceruri fiu sânt și delegat,
Fiind chě se trudise să facă lumii bine.....
D'aș fi croit'o alt-fel, să fiți încredințați,
Si eu trăiam în pace și voi nu mă căiați,

CÂNTECUL PĂCALEI

Maî biue un ochiû de muscă de cât o cода
de cal. Anonim

Frunză verde flori
De ȑiori,
Ciocoiaş c'un bold
În şold,
Ce baţi codrii plini
De spini
Şi tot legi din tei
Curmei,
Să prindî nóptea ciufi
Prin stufi ?
Daca n'ai ciomăg
De fag,

Daca n'ai hanger
 De fer,
 Fugî chě vine Dan
 Prodan
 Cu trei cete mari
 Și tari
 De haiduci bărboși
 Pletoși ;
 Și când te a vedea
 Colea
 Te lovesce drept
 În pept.
 Chě 'i spurcat nea Dan
 Prodan,
 Ș'are un restoc
 De soc
 Cu cinci guri de foc
 În cioc ;
 Toroipan cu colți
 Învolți,
 Bâte lungi cu bumb
 De plumb,
 Ochî ca de cotoiu
 Strigoiu

Și un pěr țurloia
 Burloiu.
Numa 'l veđi și sbori
 În nori
Sau te 'neci în Jiu
 De viũ...
Daca n'ai ciomag
 De fag,
Daca n'ai hanger
 De fer,
Ce vorbesci tot moși
 Pe groși
Și tot legi din tei
 Curmei
Să prinđi nóptea ciufi
 Prin stufi!

DUPĂ CHIPŪ Ș'ASEMĚNARE

Λίγη θεία γ.

I

LUPÓICA ȘI MIEI

„Feți, feți cucueți,
 „Ușa mamei descueți,
 „Chě v'aduce
 „Lapte 'n țife,
 „Frunďă
 „'N buďă,
 „Mălăiaș
 „În călcăiaș,
 „Drop de sare
 „Pe spinare... “

Bieți! melușei credea,
 Ușa 'ndată deschidea,
 Și lupóica cum intra
 Tótă turma o mânca.

II

PISICA ȘI ȘORECII

„Șoriceî, riceî,
„Copilașii mei,
„Descuiați usciora
„Pentru mămușóra,
„Chēcî v'aduce vouă
„Merindele nouă;
„Cascaval d'ăl tript
„În proțap înfipt;
„Fagură de miere
„Prinsă pe picere;
„Coceneî de póme
„Pentru cui e fóme...„
Bieții șoriceî credea,
Ușa 'ndată deschidea,
Și pisica cum intra
Din ochi focuri fulgera,
Da năvală 'n șoriceî
Si 'i mânca, ca vai de ei!

III

GAIA ȘI PUIÎ

„Puî, puî, puișori,
„Ești din mărăciori
„Și lăsați la dracu frica,
„Chă v'aduce mămulica

„Mură

„'N gură,

„Pastă

„'N creastă,

„Turțișore,

„'N aripioare,

„Porumbel

„D'ăl bălănel.

„Meșor

D'ăl gălbeior . “

Bieții puișori credea

Și din mărăciul esce

Flămă dîr și mănă

Dă-tei de mănă

Gaiă cu mămălele

Pe ei mi se repedea,
Îi mânca, îi scormonea
Nici un puiu nu rămânea

IV

TIRANUL ȘI POPORUL

„Frați, frați, frățiori,
„Descuiați ale usciori,
„Chê v'aduce neica pâine
„Sê v'ajungă și pe mâine;
„Cașcaval în posunar,
„Lapte acru 'n călimar;
„Tufă 'n pungă, brândă 'n bete
„Ș'alte musce pe perete.
„Moși
„Pe groși,
„Progres de ploscă
„Și negociu de pel de cloșcă;
„Libertăți de pușcăria,
„Drepturi mari la sărăcie,
„Privilege la hoția

„Și brevete de sclaviă...”
 Bieții ómeni îl credea,
 Ușile îi deschidea
 Și tiranul când intra
 Începea a fluera,
 Mândru printre ei trecea
 Și stăpân mi se făcea;
 Lucrurile încurca,
 Jurământul și 'l călca,
 Lumea o batjocora
 Țerișóra turbura.

Tigva merge-atât la apă,
 Până când o dată crapă,
 Și fința ce-am ales'o
 A'ngriji să nu se strice,
 Astă-dî vine și ne ȑice:
 „Na'ȑi-o frântă chă ȑi am dres'o!”

FIGARO

So lang ich leb in dieser Welt
So will ich thun was mir gefällt

Figaro, hăis! Figaro, cea!
Ađi sînt aci, măine coea!
Nu mai am pace
D'atâta lume
Căria 'i place
Să mă sugrume.
Cela cu gulerul
Lung de un cot
Ce pörtă pletele
De patriot,
Ce are-o mătură
În loc de barbă,
Și, 'n locu de pătură,
Dórme pe érbă,

Ce-adea predica
Egalitatea,
Cere giustitia
Si libertatea ;
Figaro, spală-mi'l,
Figaro, tunde-mi'l,
Figaro, rade-mi'l
Cu apă rece,
Chăci când vorbesce
Minte cât dece.
Cela i din camera
Cu multă minte ;
Gura lui scapără
Miș de cuvinte.
Când țera suferă
De crisă mare,
Când fόμεa seceră
Așa de tare ;
Când împrumutele
Ne scurg toți banii
Și 'ndop cu sutele
Pe toți golani, 12.1
12.2
El stă la dispută,
Caută certe

Și nici o virgulă
 Nu va să erte.
 Figaro, tunde-mi'l,
 Figaro, spală-mi'l,
 Figaro, rade-mi'l
 Cu dibăciă,
 Să 'i trecă-odată
 De limbuțiă.

Țt'o matrónă
 Ce-o veđi pe stradă
 În tóte ȓilele
 Ca 'ntr'o paradă;
 Tot înfoiată,
 Și 'ntindichiată,
 Și 'mpoțonată
 Ca o salată,
 C'o crenolină
 Căt o cabină
 Și c'o figură
 De secătură.
 Ea are-a casă
 Copii de fașă
 Pe cari 'i lasă
 Ca o drumașă,

Plângend de fíme,
Crepând de sete
Ca nisce rame
Puse 'n perete,
Ca să strebată
Opere, baluri
Și dulci petreceri
Din carnavaluri;
Să cate dascăli
Printre oștire
Ca să 'i conjuge
Verbul *iubire*.
Figaro, spală-mi-o,
Figaro, tunde-mi-o,
Figaro, rade-mi-o
Pe la șinióne,
Ca să se sature
De cotilióne.

Mai am pe listă
Și alte nume
De ómeni cari
Trec ađi în lume
De personaje
Mult meritóse,

Ghëci sciu sã sugã
Sukul din óse,
Fãrã ca nimini
Sã aibã dreptul
Sã le atingã
Fruntea sau peptul.
Figaro, tunde-mi'ï
Figaro, spalã-mi 'ï,
Figaro, rade-mi'ï
Cu brice nouã,
Ca sã s'alégã
Bruma din rouã.
Ș'acuma Figaro,
De n'or fi bune
Aceste versuri
Ce faci sã sune,
Figaro, spalã-le
Figaro, tunde-le
Figaro, rade-le
Cum se cuvine,
Ca altã datã
Sã scrii mai bine,
Figaro, hëis! Figaro, cea!
Ađi sînt aci, maine colea!

LUPTA ÎNTRE VERI

Do, l'enfant. do, Une bonne nouvelle s'est propagée dans, la province; — ton père coupable de tant de méfaits vient enfin d'être cité en justice; — mais ton père, coquin consommé — saura se tirer d'affaires. — Do, l'enfant, do!

NEKRASSOF.

Lasă-mă, vere, să mi trag botina,
Veđi cum se uită la noi vecina,
Par'ch'ar fi gata ca să ne sórbă...
Ei, aş! ce cređi tu, chě lumea-î órbă!
Nu te astêmperi? fugi şi mî dă pace,
Asfel de glumă scii chě nu mî place...
Ajungă-odată!... N'ai să şeđi bine?
Ei, nu voiu, plécă de lêngě mine!
Ne vede!... Dómne! Țěu, dac'ai minte!

El nu înțelege nici de cuvinte!...
 Iea-ți mâna! Nu voi; te 'nșep cu acu;
 Trage-ți piciorul, chě ți rup, zău, fracu.
 Nu știu ce-ai! par chě nu ți e a bună,
 Mă faci să tremur ca o nebună.
 Vrei să mă supăr? să mai plâng'éră,
 Cum mă făcuseși să plâng' a séră?
 Ei bine! écă, nu ȋicu nimica;
 Smulge-mi cosița; rupe-mă panglica...
 Mai ai? Dar écă-l chě mă sărută!
 Și eu să sufer, să tac' ca mută!
 Așa! pré-bine! iubite vere,
 Stringe-mă 'n brațe dac'ai plăcere;
 Mușcă mai tare de buzișóre;
 Ce ți pasă ție! par'chě te dóre!
 Na! mai sarută ochi și sprincene,
 Mai pe la frunte... mai pe la gene —
 Pe la guriță... Ei! nu te 'ntinde!
 Chěci dac' odată mă voi aprinde
 De nu ți ar trece gustul de glume,
 Să nu-mi ȋici, vere, mie pe nume!

VECINA INDATORITORE

Lasă-mă în casă, lasă-mă subpat, lasă-mă si'n
pat, --- Picătore vechă,

„Vântul viscolesce,
„Gerul cade greū,
„Frigul rebegesc
„Sufleţelul meu.

„Viforul m'apasă,
„Vai! ce nópte rea!
„Lasă-mă în casă,
„Vecinica mea.“

Tânăra vecină
Uşea deschidea
Ş'un strein se'nclină
Când intră pe ea.

„Tremur şi'mă-e frică
„D'un strigoiu spurcat;
„Bună vecinică,
„Lasă-mă sub pat.“

Și vecina 'ndată
'Î făcu un loc,
Ca o bună fată,
Sub pat lîngă foc.

„Ochii-mî de lumină
„Mă țin desceptat,
„Buna mea vecină,
„Lasă-mă în pat.“

Și vecina bună
Nu'l a refusat,
Ci pe óspe 'nbună
Intr'un colț din pat.

„Vecinică jună,
„Êar nu pot s'adorm,
„Lasă-mă împreună
„Cu tine să dorm.“

Astă dată, fiă
Vorbă între noi,
Multă curteniă
Dă de mari nevoi.

HORA TURBAȚILOR

Po pliassachom,
Po gorachom,
Na Šionskoniu goru.---
Să danțăm si să săltăm pe muntele
Sionului
Dera d'Istria. Femelle în Orient

Al la horă, cumetriă,
Zoraliă,
Iea cindeca cea de țulcă
Și o puică ;
Iea zigara ta în gură
Ș'o tambură,
Să 'nvîrtim hora turbată,
Chă e lată.
Dorm motanii și dulăii
Și calăii.
Dorme crucea, dorme clerul
Și parterul.
Dorme legea, probitatea
Și dreptatea.

Dórmé. cerul și cu sfinții,
 Dorm părinții.
 Dórmé simțul bun ș'unirea
 Și'nfrățirea;
 Dreptul, inima, virtutea
 Dorm ca butea.
 Dórmé 'n nori chiar aurora...
 Este ora
 Se mai dăm deghin p'în curte
 Dupe turte.
 Să mai scuturăm a gușe
 De căpușe,
 Chă-i destul de când pustia
 Sărăcia
 Ne-a făcut să ne tot sbóre
 Fulgii 'n sóre.
 Ai la horă, cumetriă,
 Zoraliă,
 Iea-ți cindéca și zigara
 Și ghitara,
 Lasă patria să sbere
 Și să spere
 Gloriă, măririi, progrese
 Și congrese,

Noi s^ă bem pe s^ăn^ătate
Dup^ă spate,
Tr^ăg^ănd hora cea turbat^ă
Ch^ă e lat^ă.

UN OM DE STAT

In picióre,
Bre popóre!
Trece un om de Stat
Ce se bagă
Ca să tragă
Verde pe uscat!

Vreți finanțe,
Siguranțe
Pentru viitor?
Garanția
D'avuția
Pentru ast popor?

Dări pe rente
Și patente,
Contribuțiuni,

Taxe d'ale
Personale,
Nouă invențiuni.

Vreți bugete
'Ncondeete
Tot cu cifre mari?
Imprumute
Miș și sute
De la usurari?

El ne face
Cum ne place,
Checi la un moment
Plătim spese
Ș'interese
Cu amortisment.

Plătim sume,
Ea nu glume,
Său mai bine dică,
Pot s'ascepte
Secolă șapte,
Nu plătim nimic.

Ceî ce rosturi
 Cată 'n posturi
 Și în funcțiuni,
 Să se plimbe,
 Ch'o să'i schimbe
 Tot pe luni pe luni.

Moderații
 Ș'avocații
 Nu mai pot nimicū;
 Și toți roșii
 Filoscoșii
 Ađi se contradicū.

Boerime,
 Ciocoime.
 Vorbe fără sens;
 Cine pôte
 Óse róde;
 Mintea e tot *mens*.

Patriotul
 Ce și dă votul
 Pentr'un calendroiū,
 Nu pricepe

Câte cepe
Fac un usturoi.

El nu scie
Chê și mie
Mî-arde de progres,
Chêcî progresul
Pórtă fesul
Când è la 'nteres.

Interesul
Și progresul
Sunt doi frățiori
Unu 'mpinge
Ș'altu linge
Mierea de pe flori.

La noi tóte
Sunt netóte,
Bócăne, pe dos:
Unul mișcă
Ș'altu pișcă,
Dacă'i mai botos.

Nu s'alege,
Se culege,
Checi și mic și mare,
Ca să spere
Ministere
Pun la ochelari.

Cine-î tare
E și mare,
Cine-î săracan
Nu plătesce
Cât un pesce
Dacă n'are ban.

Dar în fine
Ecă vine
Omul cel de Stat,
Ce se bagă
Ca să tragă
Verde pe uscat.

Nu ți fi frică,
Las' să dică
Popoliî desculți,
Las' să urle

De pe turle,
Tu să nu'i ascultă!

Trage- i planul
Ca ziganul
 i f  cifrei semn,
Ca să p t 
Să te scótă
Ca un unt-de-lemn....

 n picióre,
Bre popóre
Trece un om de Stat,
 ea- i căciula
Când ve i nula
Vr nd s  facă sat.

TABLA DE MATERIE

1. Zodia Racului.
 2. Ómenii noul.
 3. Partea Leului.
 4. Plângerea unui funcționar scos, adresată d-lor
ministrii la 186 ..
 5. Cântecul Păcalei.
 6. După chip și asemănare.
 - I. Lupóica și mieii.
 - II. Pisica și șóricii.
 - III. Gaia și puii.Tiranul și poporul.
 7. Figaro.
 8. Lupta între veri.
 9. Vecina îndatoritoare.
 10. Hora turbaților.
 11. Un om de Stat.
-

